

Bevillningsstadgan jemte öfriga till ämnet hörande författningar i sådant syfte, som här ofvan omförmälts.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Frans Berglöf.

N:o 146.

Af Herr E. Thermænius: Om utbetalande af skadestånd åt hemmansegaren P. V. Carlsson i Nydalen för kroppsskada vid en jernvägstågssammanstötning.

Bristen i vår lagstiftning angående ansvarighet för skada i följd af jernvägsdrift är genom Kongl. Maj:ts nådiga proposition af den 18 sistlidne December nu på god väg att blifva afhulpen. Visserligen hafva jernvägsförvaltningarne hittills under vissa vilkor iklädt sig ansvarighet för skada å till transport emottaget *gods*, men deremot icke haft någon som helst ansvarsskyldighet för åstadkommen större eller mindre *kroppsskada*, ehuru klart är, att *sådan* skada kunnat för den enskilde hafva ett väsentligen annorlunda och viktigare inflytande på hans eller hans familjs hela framtid. Det är med anledning af en på Laxå station vid statens jernvägar den 28 Februari nästlidet år timad sammanstötning, hvarvid, såsom bifogade läkarebetyg gifva vid handen, hemmansegaren P. V. Carlsson i Nydalen erhöll sådan skada å högra handen, att hans arbetsförmåga derigenom blifvit för all framtid förminskad, som jag önskar påkalla Riksdagens uppmärksamhet och mellankomst. I fall ofvan nämnda lagförslag varit gällande lag, då sammanstötningen vid Laxå inträffade, så hade Carlsson varit lagligen berättigad att erhålla skadeersättning; och Kongl. Trafikstyrelsen har icke heller anfört något annat skäl för sin vägran att utbetala sökt skadestånd än det, att stöd därför saknades af gällande lag.

Då emellertid, enligt hvad bilagorna till denna motion visa, olyckan var helt och hållet förorsakad af bristande uppmärksamhet hos jernvägs-personalen — (den person, som vållade sammanstötningen, blef, enligt hvad jag på enskild väg i Trafikstyrelsen erfarit, därför straffad) — så hoppas jag med tillförsigt, att Riksdagen icke skall vilja låta hemmansegaren Carlsson ensam drabbas af den förlust och skada, som för honom hittills och för framtiden blifvit och blifver en oundviklig följd af bemälda jernvägsolycka, till hvilken han sjelf icke varit i minsta mån vållande.

Hänvisande till åtföljande bilagor, hemställer jag därför, att Riksdagen ville besluta att af för sådana ändamål afsedda medel tilldela P. V. Carlsson i Nydalen, Hammars socken, Örebro län,

dels ett belopp för en gång, till läkarevård m. m. enligt bifogad räkning, 420 kronor,

dels, såsom ersättning för minskad arbetsförmåga, under hans återstående lifstid ett årligt understöd af 100 kronor.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Edvard Thermanius.

Bilagor till Edvard Thermanii motion om ersättning och understöd åt P. V. Carlsson i Nydalen.

(Afskrifter.)

Att V. Carlsson från Nydalen i Hammars församling, som blifvit skadad å högra handens fingrar vid jernvägsolyckan å Laxå station d. 28:de Februari d. å., den 1 Mars d. å., då han konsulterade mig, företedde följande skador: högra handens 4 fingrar — tummen var oskadad — voro såväl å handens fram- som ryggsida (palmar- och dorsalsida) skadade på så sätt, att å 1:sta phalangen funnos tvärgående kross-sår, särskildt svåra på de två mellersta fingrarne, ordinationer för sårens skötande lemnades, men senare har betydlig svullnad i förening med svår värk inställt sig, så att, då jag åter konsulterades den 19 Mars, befans handen rätt betydligt svullnad samt

rodnad, äfvenså de två mellersta fingrarne — såren å pek- och lillfingret voro läkta — såret å midtelfingrets ryggsida hade ett brandaktigt utseende och i sårbottnen kändes blottadt ben, å framsidan af midt- och ringfingret frambugtade ur såren massor af slappa granulationer, och i sårbottnen kändes öfverallt blottadt ben; och således är detta osäkert om dessa båda fingrar stå att rädda från amputation. Ofvanstående varder härmed på förut aflagd embetsed intygadt.

Askersund den 20 Mars 1885.

P. L. Öhrwall.

Stadsläkare.

Herr P. V. Carlsson, Medevi och Nydalen!

Med förmälan att vid den å Laxå station den 28 sistl. Februari timade tågsammanstötningen I befunnit Eder, såsom kreatursvårdare, uti en af det ena bantågets vagnar samt i följd af sammanstötningen erhållit skador i högra handen, hvilka gjort Eder oförmögen till arbete, hafven I hos Kongl. Styrelsen för statens jernvägstrafik uti skrifvelse den 28 sistl. Mars hemställt, att ersättning härför måtte Eder tilldelas med två kronor för hvarje dag, intill dess I kunden blifva till helsan återställd, äfvensom trettio kronor såsom godtgörelse för läkarelön och resekostnader m. m.

Med anledning häraf får Styrelsen underrätta, att Styrelsen funnit Eder ifrågavarande framställning sakna stöd af gällande lag och förty icke kunnat densamma bifalla.

Stockholm den 27 Maj 1885.

C. O. Troilius.

C. Löfman.

Utdrag af Domboken, hållen hos Rådstufvurätten i Motala på Rådstufvan den 4 Januari 1886.

N:o 4. Hemmansegaren Per Viktor Carlsson i Nydalen af Hammars församling företräder och anhåller, att hemmansegarne Carl Johan Eriksson i Vestra Granhammar och Oskar Carlsson i Djurkälla få för dödsfalls skull inför Rådstufvurätten på vittnesed vitsorda innehållit af följande två skriftliga intyg:

»Undertecknad, som var närvarande vid jernvägsolyckan genom tåg-sammanstötningen vid Laxå den 28 Februari 1885 och iakttog på hvad sätt Landtbrukaren Per Viktor Carlsson i Nydalen, Hammars socken, blef skadad i sin högra hand, får derom lemna följande upplysningar:

Per Viktor Carlsson och jag hade å Sköfde marknad den 28 Februari köpt hvar sitt hästskap, och med dem gingo vi samma dags eftermiddag vid Sköfde på det från Göteborg uppgående tåget i en och samma vagn samt sjelfva vaktade våra hästar. När tåget kom till Töreboda, var det redan mörkt, och som vagnen ej var försedd med upplysning och vi under resan icke kommo i tillfälle skaffa oss egna ljus, så begärde vi vid Finne-rödja att jernvägsbetjeningen ville förse oss med upplysning i vagnen under en så mörk årstid, men härpå svarades, att staten icke består ljus, och der-för kunde vi i mörkret icke bereda oss någon tryggande ställning i vagnen, utan vi måste vara utsatta för förderf, om en olycka inträffade.

När vi kommo till Laxå station, märktes att tåget gick mer än van-ligt långt fram om stationsbyggnaden, och med samma som detta kom i min tanke skedde sammanstötningen med ett från Hallsberg kommande extratåg, och stöten tog så hårdt, att den i vagnen framför hästarne anbragta träd-bommen slogs af mot hästbringorna, både jag och Carlsson kastades bakåt i golvet, vagnsdörren afhaspades och slogs upp och tillbaka, och som Carlsson i fallet fått högra armen utsträckt åt vagnsluckan och handen så långt ut, att dörren vid återfallet tog den, så blef den af dörren sönderklämd.

Då jernvägsbetjeningen förmärkte hvad som med Carlsson händt, upp-manade den honom att komma in på stationen för att få såren sammanhäf-tade, och så aflägsnade betjeningen sig. Då Carlsson steg ur vagnen, svim-made han och blef liggande på marken, utan att jag kunde hjälpa honom på annat sätt än att räcka honom handen utför vagnsdörren, emedan min häst var lös, och jag måste hindra honom från utsprång genom öppna dörren, i hvilket fall han hoppat på Carlsson. Omsider och på mitt ropande kom jernvägsbetjeningen och hjälpte Carlsson in på stationen samt genom förbind-ning af såren hindrade förblödning. Vid Vretstorp lossades förbindningen af såren så mycket att blod aftvättades, hvarvid jag ytterligare iakttog, att handen var förderfvad.

Jag vill och kan alltså taga på min ed, att den skada, som öfvergått Per Viktor Carlsson, och hans hands förderfvande för hela hans framtid or-sakades genom berörda jernvägsolycka.

Vestra Granhammar och Vinteråsa den 4 Januari 1886.

C. J. Eriksson».

»Till Motala Rådstufvurätt.

Då tågsammanstötningen skedde vid Laxå station den 28 Februari 1885, var jag på nämnda station, och vid den hemska tilldragelsen blef det blott fråga och efterseende om några blefvo skadade eller döda. Om en stund fick jag se — på en bänk i väntsalen — hemmansegaren Per Viktor Carlsson i Nydalen, Hammars socken, och 2:ne personer sysselsatta med att förbinda hans högra hand, som han fått skadad. Nämnde Per Viktor Carlsson berättade då sjelf för mig, att han var med på tåget ifrån Sköfde, och att han fick handen skadad utaf vagnsdörren vid sammanstötningen.

Motala och Djurkälla den 4 Januari 1886.

Oskar Carlsson».

Enär Carl Johan Eriksson och Oskar Carlsson, som äro vid Rätten tillstädes, förklara, att de icke känna något förhållande, som kan göra dem jäfviga att vittna uti ifrågavarande hänseende, samt rättegång i saken upplyses icke vara anhängig, få Eriksson och Oskar Carlsson med öppen jäfsrätt för den eller dem, saken framdeles kan komma att angå, aflägga vittnesed och emottaga påminnelse om dess vigt, hvarefter hvar och en af dem på eden vitsordade innehållet af den med hans namn undertecknade attest.

Carl Johan Eriksson fordrar ersättning för inställelse med tjugusex kronor 80 öre enligt räkning, hvilken ersättning det tillkommer Per Viktor Carlsson att utgifva.

Öfver hvad sålunda förekommit skall protokollsutdrag meddelas. Som ofvan.

På Rådstufvurättens vägnar:

V. Bille.

På begäran besiktigade jag i dag V. Carlsson från Nydalen i Hammars församling, och befunnos de två mellersta fingrarna på högra handen vara raka och styfva, så att de endast i denna ställning kunde böjas mot handen. Å båda dessa fingrar finnes anchylos (ledstyfhet) mellan 1:sta och 2:dra phalangen, och just här ser man på volar- (hållhand) sidan oregelbundna adhärenta ärr; på dorsal- (rygg-) sidan finnes äfven dylika ärr, adhärenta till benet, på 3:dje fingret bildande en tvärgående insänkning ungefär på

midten af 1:sta phalangen. Att ofvannämnda ärr och ledstyfhet äro följder af de i mitt betyg af d. 20 Mars 1885 omnämnde skador, äfvensom att V. Carlssons arbetsförmåga genom ofvannämnda ofärdighet i högra handen i någon mån minskats; det varder härmed på förut aflagd embetsed intygadt, äfvensom att denna ofärdighet qvarstår för framtiden.

Askersund den 11 Januari 1886.

P. L. Öhrwall.

Provincialläkare i Askersunds distrikt.

Räkning öfver kostnader för läkarevård och resor m. m. sedan den 28 sistlidne Februari i och för sökt återställande till färdighet af min vid jernvägsolyckan vid Laxå station sistnämnda dag skadade högra hand.

1885

Mars 1.	Resa till Herr Doktor Öhrwall i Askersund med ersättning för förbindning af såren samt till medicin	30: —
	3:ne ytterligare resor till samme läkare med arfvode till honom, kostnad för medicin	75: —
	Under fyra månaders tid var jag förhindrad att sköta mina sysslor, hvarför jag anser en ersättning af 2 kronor pr dag billig, och utgör således för 120 dagar	240: —
	Kronor	345: —
	Härtill kommer för resor och omkostnader, för vittnesförhör vid Motala Rådstufvurätt	75: —
	Summa kronor	420: —

Nydalen den 9 Januari 1886.

P. V. Carlsson.

Förestående afskrifters likhet med oss förevisade originalhandlingarna intyga:

E. M. Grenholm.

P. Waldenström.

Med. D:r.